

תת"ע 11375/03/20 - אליהו וקנין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11375-03-20 מדינת ישראל נ' אליהו וקנין
תיק חיצוני: 10154540909

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה
כבוד השופטת רונה פרסון
אליהו וקנין
מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 1.12.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט ולא קיבל הזמנה לדין. טען כי החתימה המתנוססת על גבי אישור המסירה אינה שלו או של אשתו שהם הבגירים היחידים בבית וכי אישור המסירה מזויף. טען כי הוא לא קיבל את דבר הדואר מהדואר וכי במועד הנטען למסירת דבר הדואר כלל לא שהה בחיפה אלא בלימודים בתל אביב. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי סיכויי הצלחתו בניהול ההליך הם טובים שכן קיימים ליקויים ראייתיים אשר יש בהם כדי להביא לזיכויו. טען כי עקב המקרה אינו מצליח לקבל פיצוי כספי בגין נזקי רכוש אשר נגרמו לרכבו וכי הוא צפוי לתביעת נזקי רכוש מהנהג המעורב בתאונה. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש, וחרף היעדר תגובת המשיבה, החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי הנמען הרשום, המבקש, אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו. טענת המבקש כי לא מדובר בחתימתו (או בחתימת אשתו) על גבי אישור המסירה היא טענה בעלמא אשר נטענה ללא כל ביסוס ואין בידי לקבלה. עוד יצוין כי המבקש אף לא צירף כל אישור ביחס לטענתו על שהייתו בלימודים בתל אביב, כטענתו, במועד מסירת דבר הדואר.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן וטען טענה כללית בדבר כשלים ראייניים בתיק מבלי לפרטם. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

גם טענתו בדבר נזקים כלכליים שייגרמו לו כתוצאה מהשארת ההרשעה על כנה נטענו ללא כל ביסוס או הסבר ביחס לנטען והרשעתו בתיק נשוא הבקשה. במכלול הנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם את הקנס האמור בגזר הדין עד לתאריך 11.4.21.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"א, 24 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.